

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201495
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3823201495.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v spore žalobcu:
A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, D., občan SR, zastúpeného:
JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom Janka Kráľa 5/A, Lučenec, proti žalovanému:
Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému: AK
JUDr. Marek Hic, s. r. o., so sídlom P. O. Hviezdoslavova 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, o
zaplatenie finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.
k. 11Csp/18/2023-427 zo dňa 9. mája 2025 v spojení s opravným uznesením č. k. 11Csp/18/2023-438
zo dňa 7. júla 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu finančné zadosťučinenie 1.500,- Eur. Výrokom II. priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca svoj nárok uplatnil na tom skutkovom základe, že dňa 24.11.2016 uzatvoril so žalovanou Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere. Rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6CoCsp 43/2021 zo dňa 30.11.2021 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Csp 20/2021 zo dňa 28.06.2021 bola zamietnutá žaloba spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o. voči nemu, ktorou sa spoločnosť domáhala zaplatenia sumy 15.910,34 Eur s príslušenstvom titulom postúpenej bankovej pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere od žalovaného. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej so žalovaným Slovenská sporiteľňa, a. s. titulom zmluvy o splátkovom úvere z dôvodu porušenia § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. - zákona o bankách v znení neskorších zmien a doplnkov. Žalobca má podľa jeho názoru v súlade s § 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Žalovaný je povinný pri výkone svojej činnosti postupovať s odbornou starostlivosťou a v súlade so zákonom, ale v uvedenej veci nepostupoval správne, práve naopak konal voči žalobcovi spôsobom odporujúcim zákonu. Neplatným postúpením bankovej pohľadávky žalovaného v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách na inkasnú spoločnosť boli porušené práva žalobcu ako spotrebiteľa. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, to závisí od úvahy súdu. Pri určovaní sa zohľadňujú

rôzne kritéria, a to intenzita, dôsledky, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Primerané vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, považuje finančné zadostučinenie minimálne vo výške 1.500 Eur.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka. Odvolávajúc sa na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2021 zo dňa 28.02.2023 žalobu zamietol z dôvodu absencie právneho základu nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Csp/20/2021 zo dňa 28.06.2021 súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne a. s. na EOS KSI Slovensko, s.r.o. a nedošlo tak k reálnemu preskúmaniu jednotlivých právnych skutočností, ktoré by dali vzniknúť žalobnému návrhu, pretože nebolo právoplatne rozhodnuté o porušení žiadneho konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi. Ďalej zdôraznil, že podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. O rozpor s dobrými mravmi ide aj v tom prípade, ak medzi plnením jednej strany a protiplnením druhej strany je daný neprimeraný nepomer. Konanie v rozpore s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené. Ide o neprimerané konanie, za ktoré sa považuje prekročenie obvyklých podmienok v danej oblasti vzťahov podstatným spôsobom. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.000,- Eur, pričom ostal žalovanému z predmetného úveru na istine dlžný sumu 4.995,99 Eur. V tomto konaní sa žalobca domáha od žalovaného primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.500,- Eur. Ďalším dôvodom pre zamietnutie žaloby, je rozpor s dobrými mravmi, keď súd mal za to, že ide zo strany žalobcu (hoc v postavení spotrebiteľa) o neprimerané konanie, ktorým došlo k prekročeniu obvyklých podmienok v danej oblasti vzťahov podstatným spôsobom, pričom ochrana práv spotrebiteľa súdom nemôže byť podľa názoru súdu v tak výraznom nepomere k postaveniu dodávateľa t. j. osoby, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 218 ods. 1 veta druhá CSP.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a namietal odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie a prizná mu nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že súd si osvojil argumentáciu žalovaného, pričom nevzal do úvahy, že ak žalovaný tvrdí, že má stále neuhradenú pohľadávku zo spotrebiteľského úveru voči žalobcovi, nič mu nebránilo využiť právne nástroje na uplatnenie tejto pohľadávky voči žalobcovi za predpokladu, že takáto pohľadávka skutočne existuje. Prvotné porušenie právnej povinnosti bolo na strane žalovaného, ktorý porušil odbornú starostlivosť a žalobcovi poskytol úver v takej výške a za takých podmienok, za akých to nebolo možné podľa zákona. Omeškanie žalobcu je preto nutné vnímať aj ako následok príčinnej súvislosti s prvotným porušením povinnosti žalovaného, ktoré viedlo k nezákonnému postúpeniu pohľadávky, vydaniu platobného rozkazu voči žalobcovi, súdnemu konaniu proti žalobcovi až k zamietnutiu žaloby pre neplatnosť postúpenia pohľadávky. Ak by sa pripustil názor súdu prvej inštancie, potom bankám, ktoré zanedbali odbornú starostlivosť, nič nehrozí pri postupovaní úverov mimo bankový sektor. Žalovaný po skončení predchádzajúceho konania žalobcu na zaplatenie žiadneho dlžného nároku nevyzval a ani si žiaden nárok voči nemu neuplatnil. Nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že žalovaný zostal poškodený a žalobca sa preto domáha zákonného nároku v rozpore s dobrými mravmi, najmä vzhľadom na to, že súd prvej inštancie nezistil, akú sumu žalovaný zinkasoval na predmetný úver, či a ako sa následne finančne vysporiadal s EOS KSI Slovensko, s.r.o, ktorý dôkazný návrh žalobca predložil súdu ešte podaním zo dňa 19.12.2023. Pokiaľ by aj hypoteticky existoval nárok žalovaného voči žalobcovi zo spotrebiteľského úveru, čo však zostalo nepreukázané, vzhľadom na odplatný prevod pohľadávky zo žalovaného, zastáva názor, že ani táto okolnosť nemá vplyv na existenciu a nárokovateľnosť nároku žalobcu na finančné zadostučinenie, ktorého podmienky boli v danej veci naplnené. Považuje za nesprávne, aby bol v danej situácii nárok žalobcu negovaný nedôvodnou aplikáciou § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ by aj súd prikladal význam okolnosti, či existuje alebo neexistuje dlh spotrebiteľa voči dodávateľovi v tom istom úverovom vzťahu, v situácii, keď bolo súčasne judikované porušenie právnych povinností dodávateľa s dôsledkami vedenia nezákonného súdneho konania voči spotrebiteľovi, mohol by tak urobiť jedine pri úvahe o výške

finančného zadosťučinenia, ale určite nie pri rozhodovaní o samotnom nároku, ktorý je v danej veci daný. Pokiaľ by sa súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, navrhol s poukazom na § 257 CSP z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznať z dôvodu špecifik veci, keď dôvodnosť nároku vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu ako i z dôvodu ťaživých zdravotných a sociálnych pomerov rodiny žalobcu - vid' čl. II. vyjadrenia žalobcu zo dňa 20.06.2023.

5. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

7. Podľa § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

8. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

10. Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní (§ 383 CSP).

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolacie dôvody spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie a v nesprávnom právnom závere súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP).

13. V prípade odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal.

14. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

17. Čo sa týka odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, vychádzajúc z obsahu spisu, súd prvej inštancie správne na základe dôkazov, založených v spise, posúdil právny vzťah medzi stranami podľa ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 3 ods. 5 veci tretej zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Podľa záveru súdu prvej inštancie v danej veci nedôvodnosť podanej žaloby spočívala v prvom rade v absencii právneho základu nároku žalobcu na požadované primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ súd v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Csp/20/2021 žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v konaní, nebolo právoplatne rozhodnuté o porušení žiadneho konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z.

20. Odvolací súd sa s týmto názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje.

21. Zmyslom a účelom finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z. z. je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, keď dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany (napr. uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/173/2022, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/298/2020).

22. Eurokonformným a k slabšej strane spotrebiteľského vzťahu náležite ústretovým je taký výklad, pri ktorom splnením podmienky úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, zakladajúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., je vyslovenie sa súdom o porušení práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi v akomkoľvek rozhodnutí v prospech spotrebiteľa, aj vo forme konštatovania porušenia len v odôvodnení rozhodnutia, ako otázky predbežnej (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/31/2020, publikované ako judikát R 30/2023). Úspech žalobcu v prípade uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je podmienený meritorným rozhodnutím o porušení konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi. Postačujúce je konštatovanie porušenia aj v odôvodnení rozhodnutia.

23. Úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa je predpokladom priznania finančného zadosťučinenia. Pokiaľ ide o rozsah zodpovedných subjektov, táto otázka bola zodpovedaná v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/80/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí SR č. 4/2022 pod R 47/2022, z ktorého právna veta znie: Zodpovedným subjektom, od ktorého je možné požadovať primerané finančné zadosťučinenie v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z. z. nemusí byť iba jedna zo sporových strán v súdnom konaní, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný. Aj keď žalovaný (Slovenská sporiteľňa, a. s.) nebol účastníkom, v ktorom žalobca úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, nič to nemení na tom, že subjektom, ktorý porušil ustanovenia zákona o bankách, bol žalovaný. Žalovaný totiž spôsobil neplatosť zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, a tým v konečnom dôsledku následný úspech žalobcu v spotrebiteľskom konaní s postupníkom. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 15Csp/20/2021 sa spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. domáhala proti žalovanému (v tomto spore žalobcovi) zaplata sumy spolu 15.910,34 Eur (11.260,23 Eur istina, 4.153,69 Eur riadny úrok, 430,26 Eur úrok z omeškania, 66,16 Eur poplatky), pričom žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu od zmluvy o postúpení zo dňa 24.03.2020 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako postupcom a EOS KSI Slovensko, s. r. o. ako postupníkom. V uvedenom konaní sa súd zaoberal, či pri postúpení pohľadávky na žalobcu boli dodržané podmienky ustanovené Zákomom o bankách, teda či postúpenie bolo platné, nakoľko ustanovenie § 92 ods. 8 zákona

o bankách umožňovalo postúpiť na inú osobu banke len splatnú pohľadávku. Odvolací súd v rozsudku sp. zn. 6CoCsp/43/2021 zo dňa 30.11.2021 k veci uviedol, že nakoľko právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) nepostupoval pri skúmaní bonity žalovaného s odbornou starostlivosťou, následkom je, že veriteľ nemôže žiadať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Keďže konečná splatnosť predmetnej zmluvy o úvere mala nastať až dňa 10.12.2024, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 02.12.2019 bolo neplatné. V prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná. Právny predchodca žalobcu nemohol pristúpiť k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, pričom predmetný úver nie je splatný ani uplynutím termínu konečnej splatnosti. Pokiaľ teda došlo k postúpeniu pohľadávky z úveru, ktorý nebol splatný, takéto postúpenie je neplatné pre rozpor s uvedeným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca preto v predmetnej veci nie je aktívne vecne legitimovaný a súd prvej inštancie správne žalobu z tohto dôvodu zamietol.

24. Dôvody neúspechu postupníka, ktorý sa neúspešne žalobou na súde domáhal voči spotrebiteľom zaplataenia žalovanej (postúpenej) pohľadávky spočívali v absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení spotrebiteľskej pohľadávky pre nedodržanie podmienok uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vzhľadom na uvedené bolo možné konštatovať, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Csp/20/2021 zo dňa 28.06.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/43/2021 zo dňa 30.11.2021 bolo rozhodnuté o porušení konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi. Porušením právnej povinnosti pri postupovaní pohľadávky došlo k porušeniu práva spotrebiteľov na strane žalobcu. Odvolací súd tak na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že pokiaľ jedinou podmienkou priznania práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspech spotrebiteľa v súdnom konaní, bez ohľadu na to, aké právo spotrebiteľa bolo porušené (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2021), zákonná podmienka pre priznanie finančného zadosťučinenia, spočívajúca v rozhodnutí o porušení konkrétneho spotrebiteľského práva, bola splnená.

25. Pokiaľ súd prvej inštancie odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2021 zo dňa 28.02.2023, odvolací súd má za to, že ide o rozhodnutie vychádzajúce z inej skutkovej situácie. Vo veci sp. zn. 1Cdo/107/2021 v základnom konaní okresný súd zamietol žalobu žalobcu z dôvodu, že právna predchodkyňa žalobcu súdu predložila návrh na zámenu účastníkov na strane žalobcu z dôvodu, že medzi postupcom (právnou predchodkyňou žalobkyne) a postupníkom („novou“ žalobkyňou) bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok. Súd uznesením podľa § 80 ods. 1 a 2 CSP pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil nový žalobca. Následne, po preštudovaní prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky zistil, že pohľadávka, ktorá bola predmetom konania, nebola vôbec predmetom postúpenia medzi právnou predchodkyňou žalobcu a žalobcom, v dôsledku čoho žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu. Z uvedeného skutkového stavu možno skutočne konštatovať, že v základnom konaní nebolo právoplatne rozhodnuté o porušení žiadneho konkrétneho spotrebiteľského práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi; na rozdiel od rozhodovanej veci, kde žaloba bola síce zamietnutá pre nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, avšak práve v dôsledku porušenia predpisov na ochranu spotrebiteľa.

26. V prejednávanej veci však súd prvej inštancie prihliadol i na argumentáciu žalovaného, ktorý v rámci svojej procesnej obrany opakovane poukázal na to, že konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, ide o zneužitie práva, lebo je to dlžník, ktorý nezaplatil, svoj záväzok si nesplnil, v konaní bol úspešný len preto, že súd ustálil nejakú prekážku, pre ktorú konkrétny subjekt nebol oprávnený dožadovať sa autoritatívneho potvrdenia požadovaného plnenia. Podľa názoru súdu prvej inštancie, ak by súd nezamietol žalobu pre absenciu zákonných podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z., zamietol by žalobu pre rozpor s dobrými mravmi.

27. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Občiansky zákonník, ani iný právny predpis nedefinuje pojem dobré mravy. Právna teória a tiež prax stotožňujú dobré mravy so všeobecne uznávanými a overenými základnými spoločenskými, kultúrnymi a etickými normami správania, ako sú napríklad slušnosť, poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovanie rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov. Posúdenie, či výkon práva je alebo nie

je v rozpore s dobrými mravmi, závisí v každej veci na individuálnych skutkových okolnostiach. Súlad s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne, so zreteľom na kompletnú situáciu sporových strán, s prihliadnutím na všetky rozhodujúce skutočnosti.

28. Preskúmvacia činnosť odvolacieho súdu spočíva všeobecne v tom, že odvolací súd skúma či rozhodnutie súdu prvej inštancie vyhovuje právu procesnému alebo hmotnoprávnemu, pričom vychádza zo skutkového stavu, ktorý bol základom rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie (konkrétne z obsahu spisu sp. zn. 15CoCsp/20/2021 i zo samotného rozsudku sp. zn. 15CoCsp/20/2021 zo dňa 28.06.2021) vyplynulo, že žalobcovi bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 12.000,- Eur, pričom žalobca žalovanému vrátil sumu celkom 3.102,99 Eur. Žalobca túto konkrétnu sumu nezospornil, keď v prvoinštančnom konaní neuviedol, akú inú sumu žalovanému podľa neho uhradil. Pokiaľ sa dovoľával vykonania (nešpecifikovaných) dôkazov smerujúcich k zisteniu sumy jeho úhrad žalovanému, odvolací súd pripomína, že podstatou civilného sporového procesu nie je zo skôr vykonaných dôkazov dovodzovať následne skutkové okolnosti; naopak procesnou povinnosťou strany je označiť dôkazy na preukázanie svojich konkrétnych skutkových tvrdení. Súd prvej inštancie potom postupoval správne, keď pri rozhodovaní vychádzal z údajov o záväzku žalobcu, zistených z riadne vykonaného dôkazu. Žalobca napokon ani v podanom odvolaní netvrdí, že dlh na istine je v inej výške.

29. V základnom konaní súd žalobu zamietol nie z dôvodu, že dlžník dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uhradil, ale z dôvodu porušenia právnej povinnosti pri postupovaní pohľadávky. Pokiaľ za daných okolností žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadostučinenie v zmysle § 3 ods. 5 zákona číslo 250/2007 Z. z. je s ohľadom na zistený skutkový stav výkon tohto práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca bol podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný žalovanému vrátiť istinu vo výške 12.000,- Eur, ale z poskytnutého úveru zostal na istine dlžný sumu 8.897,01 Eur. Žalobca si nesplnil svoje zmluvné povinnosti, úver nesplácal riadne a včas, nezaplatil ani sumu poskytnutého úveru, hoci konečná splatnosť úveru už nastala, preto v danom prípade je zamietnutie žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia pre výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, správne a zákonné. V tejto súvislosti je bez právneho významu na požadované finančné zadostučinenie, že žalovaný, ktorý porušil zákonné povinnosti pri postupovaní pohľadávky, sa svojho nároku voči žalobcom nedomáha. Úspešnosť podanej žaloby nie je podmienená vymáhaním dlhu zo strany veriteľa.

30. K namietanému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, ktoré pochybenie súdu prvej inštancie malo spočívať v tom, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz, označený žalobcom, a to či a ako sa žalovaný finančne vysporiadal so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., odvolací súd uvádza, že súd nemusí vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhne strana sporu. O tom, ktoré dôkazy vykoná, rozhoduje súd. Musí však dbať o to, aby z dokazovania nevylúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodujúcu skutkovú okolnosť významnú pre rozhodnutie. Ak sa súd rozhodne dôkaz nevykonať, musí to zdôvodniť v odôvodnení svojho rozsudku. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené.

31. Žalobca dôkaz - finančné vysporiadanie žalobcu so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. navrhol za účelom zistenia, akú sumu žalovaný na pohľadávku zo zmluvy o úver inkasoval mimo plnení od samotného žalobcu (podanie zo dňa 19.12.2023), resp. preukázania tvrdenia žalovaného, že z jeho strany išlo o výkon práva vo vzťahu k dôvodnému nároku (pojednávanie dňa 30.01.2024). Súd prvej inštancie návrh žalobcu na vykonanie dôkazu – finančného vysporiadania žalovaného ako postupcu so spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom zamietol na pojednávaní dňa 30.01.2024. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie postupoval správne, keďže ide o dôkaz bez relevantnej súvislosti s predmetom

konania, ktorým je nárok žalobcu na priznanie finančného zadosťučinenia voči žalovanému, s ktorým bol v zmluvnom vzťahu, podľa ust. zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Navrhnutý dôkaz bol bez výpovednej hodnoty vo vzťahu k ustáleniu záverov či nárok žalobcu vznikol alebo nie, a ak áno, v akej výške, resp. či jeho existujúci nárok je uplatnený v súlade s dobrými mravmi alebo nie, na ktorých súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil. Ani táto odvolacia námietka tak nebola dôvodná.

32. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, pričom svoje rozhodnutie zrozumiteľne odôvodnil.

33. Pokiaľ sa žalobca dožadoval aplikácie § 257 CSP vzhľadom na charakter sporu a jeho nepriaznivé osobné a majetkové pomery, odvolací súd dodáva, že § 257 CSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok a zásady zodpovednosti za zavinenie. Jeho použitie pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy vtedy, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa zásady úspechu v konaní, avšak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré súd náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. „Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa nie sú v zákone striktné uvedené. Podľa odbornej literatúry možno dôvody hodné osobitného zreteľa zhrnúť takto:

„ a/ neprimeraná tvrdosť, b/ podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, c/ povaha a okolnosti sporu, d/ zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, e/ zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, f/ osobné pomery strán sporu, g/ nízky príjem.“ (BARICOVÁ, Jana, § 257 [Dôvody hodné osobitného zreteľa].“In: ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1045, marg. č. 1.).

34. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k aplikácii § 257 CSP poukázal na čl. II. svojho vyjadrenia zo dňa 20.06.2023, v ktorom uviedol, že v konaní sp. zn. 15CoCsp/21/2020 čelil nedôvodnému vymáhaniu sumy 15.910,34 Eur, čo bola pre neho likvidačná hrozba v kontexte jeho rodinných pomerov (manželka onkologický pacient od r. 2017, 2 mal. deti) a ďalších dlhov rodiny.

35. Pre rozhodovanie súdu o trovách konania platia rovnaké procesné pravidlá ako pre rozhodovanie vo veci samej, čo znamená, že základnou povinnosťou strany sporu je nielen skutočnosti tvrdiť, ale i navrhnúť na ich preukázanie dôkazy. Žalobca v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by osvedčoval jeho tak výnimočne nepriaznivé osobné, majetkové či finančné pomery, pre ktoré by bolo dôvodné v konaní úspešnému žalovanému nepriznať nárok na náhradu jeho trov. Čo sa týka okolností prejednávanej veci, ide o sporové konanie, v ktorom žalovaný nemal podiel na jeho vzniku sporu a nešlo o spor s výnimočne zložitou či neriešenou právnou problematikou. Len samotný fakt, že ide o spor spotrebiteľa voči dodávateľovi nemôže byť okolnosťou, pre ktorú súd v konaní úspešnému dodávateľovi neprizná nárok na náhradu trov konania. Ak by toto bolo cieľom zákonodarcu, bol by to nepochybne vyjadril priamo v procesnom predpise.

36. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

37. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

40. Odvolací súd konštatuje, že podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP by žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd o trovách konania rozhodol tak, že nárok na ich náhradu úspešnému žalovanému voči neúspešnému žalobcovi nepriznal.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule ods. 2 CSP).

(§ 393

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).